

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם:
שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו איזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

התעלמות מכוונת

הרב יעקב ספיטצקי

שלהם עסקו בעיקר בנושאי אמונה. למשל, הם ביקשו לוודא שאכן התורה היא דבר ה', ושהיא נמסרה לעם ישראל בהר סיני - שהדברים הללו אמנם התרחשו.

"תוכל למסור לחברייך", אמר הרבי, "כי כשם שאנו יודעים ומקבלים כעובדה היסטורית שקולומבוס גילה את אמריקה, כך אנו יודעים שהייתה התגלות אלוהית בהר-סיני".

אחר כך המליץ הרבי שנלמד את ספר הכוזרי, חיבורו המפורסם של רבי יהודה הלוי מהמאה השתים עשרה לספה"נ, שבו חכם יהודי מסביר את עיקרי מחשבת ישראל והאמונה היהודית למלך ממלכת כוזר. "נסו לקרוא את הספר בעברית - שפת המקור. אך אם זה יהיה קשה מדי עבורכם, גשו לספרייה הלאומית בפריז, שם תוכלו למצוא מהדורה של הספר בתרגום לצרפתית". אחרי ששבתו לפריז, מסרתי לחבריי את דברי הרבי, והם היו מרוצים מתשובתו.

הנסיעה הזו והמפגש עם הרבי השפיעו על החלטתי להירשם ללימודים בישיבת חב"ד בישראל, בראשות הרב שניאור זלמן גפני. אולם, כעבור זמן מה החלו הוריי לדאוג מכך שאינני רוכש השכלה גבוהה שתאפשר לי להתפרנס בכבוד. הם ידעו שהרבי הורה לאחד מחבריי לשוב ללימודיו באוניברסיטה, ולכן הם החליטו לבקר אצלו בניו יורק, ולדון עמו אישית בנושא זה.

אחר כך סיפרה לי אמי את כל מה שאירע באותה יחידות. הוריי סיפרו לרבי שאני מצליח בישיבה, אלא שלדעתם עלי להסתפק בכך ולסיים את לימודיי בישיבה: "אנחנו רוצים שהוא יחזור לפריז ויירשם ללימודים אוניברסיטאיים". תגובתו של הרבי הייתה, "אני יודע בדיוק מה זה אוניברסיטה, שכן אני בעצמי למדתי שם. זאת אוכל לומר לכם בוודאות: תהיה לכם

«

הרב ספיטצקי עם חיילי צה"ל בפעילות חב"ד באחד מבסיסי הצבא

כסיימתי את לימודיי בבית הספר התיכון, העניקו לי הוריי מתנה - כרטיס טיסה מפריז לניו יורק, כדי שאוכל לבקר אצל הרבי. הוריי אמנם לא היו חסידים, אם כי היו שומרי מצוות, אך אני אישית הייתי קשור לחב"ד מזה כמה שנים, והם ידעו שמתנה זו תשמח אותי מאוד.

אני זוכר שכאשר נכנסתי לחדרו של הרבי היה לי קר מאוד, מאחר שהמזגן פעל על קירור בעוצמה גבוהה, אך ברגע שהרבי הביט בי בעיניו הכחולות העמוקות, מיד חשתי חמימות. הוא דיבר אלי רכות, בצרפתית, וכך נתן לי תחושה נינוחה. הרגשתי רגוע ושלו - כמו מישהו שנפגש עם אבא אוהב.

במהלך היחידות - שהתקיימה בחודש תמוז תשכ"ח (1968) - שאל אותי הרבי שאלות אישיות רבות. הוא גם ענה לי על שאלות שהצגתי בפניו, הן שאלות שלי, הן שאלות שחבריי מהתיכון ביקשו שאשאל. השאלות

ממנו יותר נחת אם תאפשרו לו להישאר בישיבה תקופה ארוכה יותר."

הרבי גם העלה מספר בעיות שבהן אני עלול להיתקל באוניברסיטה, והזכיר בפרט את אירועי מאי 1968, כאשר סטודנטים צרפתים הציתו מהומות והפגנות אלימות מתוך מגמה לערער את השלטון ולחולל מהפכה. הוריי שוכנעו מדבריו של הרבי, והם אפשרו לי להמשיך בלימודי בישיבה.

אחרי שסיימתי את חוק לימודי בישיבה, הגעתי שוב לניו יורק ונכנסתי שנית ליחידות עם הרבי. שוב עלה נושא הלימודים הגבוהים, ושוב הרבי שלל את הרעיון. הוא הציע שחלק מהיום אעבוד בתחום שהולם את האופי ואת הטבע שלי, ובחלקו האחר אעסוק בפעילות של הפצת יהדות. כך אמנם עשיתי, כאשר בסופו של דבר התמנית שליח חב"ד בבריסק שבבלגיה.

לפני שיצאתי לבריסק, הציע לי הרבי: "הרב עזריאל חייקין הגיע לבריסק לפניך, והוא מכיר שם אנשים רבים. הוא יסייע לך ויתן לך עצות טובות". אכן, במשך כל אותן שנים שבהן שימשתי שליח בבריסק, עבדתי בשיתוף פעולה הדוק עם הרב חייקין. במהלך אותה תקופה ייסדתי בית חב"ד ממש מול הקמפוס של אוניברסיטת בריסק, והפעילות שם זכתה להצלחה גדולה הודות למאמצי של אשתי המנוחה, איטה פייגה, שהייתה נואמת בחסד ושימשה דוגמה ומופת לסטודנטים הרבים שהיו בקשר אתנו.

בכמה הזדמנויות נתן לי הרבי הוראות מפורטות וחסויות בנוגע לעניינים קהילתיים מסויימים, וכן עצות והדרכות רבות בנוגע לצמיחה הרוחנית האישית שלי. למשל, הוא יעץ לי לנצל את "ליל שישי" - הלילה שבין יום חמישי לשישי - כדי להתבונן ולערוך חשבון נפש על כל מה שעבר עלי במהלך השבוע החולף.

באחת הפעמים שבהם ביקרתי אצל הרבי בניו יורק בחודש החגים, עמדתי לשוב לצרפת והמתנתי עם אורחים נוספים כדי להיפרד ולקבל ברכת הדרך מהרבי, בשובו אל חדרו מבית הכנסת אחרי תפילת מנחה. הרבי חלף על פנינו כשהוא מברך כל אחד מהאורחים בברכת נסיעה טובה, אולם אלי הוא לא אמר דבר.

זמן קצר אחר כך קרא לי מזכירו של הרבי, הרב לייבל גרונר, והבהיר לי את מה שאירע. "הרבי ביקש

ממני להודיע לך", אמר לי הרב גרונר, "כי מאחר שכבר העניק לך ברכת הדרך הבוקר, ובירך אותך בנסיעה טובה לקראת שובך לפריז, לכן הוא נמנע עכשיו מלברך אותך שנית, וזאת בהתאם לדברי רבי יהודה החסיד בצוואתו המפורסמת לפיהם אין להיפרד מאדם פעמיים".

את המסר הזה דאג הרבי להעביר באמצעות הרב גרונר, כדי שלא ייפגעו רגשותיי - כדי שאבין שהייתה סיבה טובה מדוע הוא לא איחל לי נסיעה טובה כמו ליתר האורחים. למרות כל העניינים הרבים שבוודאי העסיקו אותי, הרבי טרח לוודא שלא ארגיש רע מהעניין. עד כדי כך היה אכפת לו.

אלו המפגשים הזכורים לי בצורה הברורה ביותר. במהלך השנים, זכיתי להיווכח ולחוות באופן אישי את גדלותו של הרבי פעמים רבות בצמתים רבים לאורך מסלול חיי. תמיד הייתה סיבה לכל דבר שאמר או עשה, ואף שידע לעתים גם לנהוג בחומרה, היה דבר אחד מרכזי שהניע אותו - האהבה לכל יהודי באשר הוא.

במשך שלושים שנה, שימש הרב יעקב ספיטצקי שליח חב"ד בבריסק, בלגיה. כיום הוא מתגורר בירושלים עם אשתו חיה, מחנכת בתיכון. שניהם גם פעילים בהפצת יהדות בקמפוסים של אוניברסיטאות ובבסיסי צה"ל. הוא רואיין בחודש כסלו תשע"ו (2015).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שלי מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

◀ תשט"ו (1955) — הרבי מעורר ומזרז רב קהילה אמריקני שינצל את כל כשרונו וכוח השפעתו כדי לתקן את המחיצה בבית הכנסת שלו שתהיה כשרה לכל הדעות, ומדגיש את גודל קידוש ה' שיהיה בכך. הרבי מוסיף ומציין שלאחרונה, למרות החושך הכפול ומכופל, הנוער והצעירים באמריקה מתעוררים בקלות הרבה יותר לעניינים של יראת שמיים, "ואין הדבר תלוי אלא בהתעוררות מראשי העדה, עיני העדה".¹ ו' באייר

1 אגרות קודש יא, עמ' עא

ההקדשות שלכם
מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים
ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרוןם.

MY ENCOUNTER
with the
REBBE

בסיוע חברי

THE
JEM FOUNDATION

ואתה תצוה... להעלות נר תמיד